

NA-275

Souffly meggyi kistém
reprezi adattal

Szűfő László Szabó

Szűfő ideje: 1961

Tautaloni; Hargita László

forrás

Ufnyúvint. Uelkre)

1 lap

Földrapi méntal; Soufflyal

barbantab; XV, B, 1, 1,

Iratgyűjtő

MSZ 5617

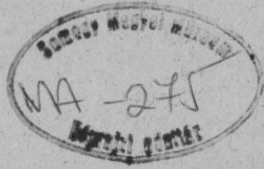
PAPIRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

Keltakrosas

Értéke az egész LB 6H-es felüle alól

Kedd, 1961. június 20.

A mester és tanítványa

Sokan ismerik — és nemcsak szakmai berkekben — Varga Lászlót, a Kapoli-vándordíj tulajdonosát, akihez egyszerre került a nagydíj, a cifrán spanyolozott szarukürt »A népművészet mestere« címmel. A Kossuth-díjas faragóművész, Kapoli Antal emlékére alapított díj a vele járó háromezer forint kíséretében évről évre más faragóművészünkhöz kerül, de a mester cím megmarad. Azt nem hódíthatja el sem a járó idő, sem pedig más, amíg Varga László somogyjádi műhelyéből új meg új népművészeti faragások kerülnek a nyilvánosság elé.

A »mester« címet, rangot tehát el nem veheti senki, de egy valami mégis lehetséges. Utódot nevelni, fiatal tehetségeket felkészíteni a faragóművészet gyakorlóinak legnagyobb vizsgáira, amikor az osztályozás már nem megy másként, csak a népművész cím odaítélésével.

A mestert és tanítványát szótlan munkába merülve találtuk. A művészi népi faragás bölcsőjét nemhiába juhászok és más munkájuk által magányosságra ítelt emberek ringatták. Beszélgetni ott, és akkor, kint a mező ege alatt? Legfeljebb a puliklak lehetett, de velük is csak úgy, hogy »hajtsd meg, tereld vissza!« Beszélgetésnek, szépnek maradt a faragás. És a pusztai bölcsőkben ringott művészet mai kedvelői talán éppen szótlanosságukkal leginkább rokonai a hajdanvaló népművészeknek.

De azért, ha nagyon nekilát az ember, csak szóra lehet bírni a faragás mai embereit. Varga Lászlót is, a tanítvány Taranyi Lacit is, aki decemberben szerelt le. Szép szál, jóképű legény a tanítvány, nagyon csendes, szemlélődő, elmélyülő természet. Mestere mondja róla hozzátéve, hogy jó alany a tanításra, mert türelme és szorgalma is van. A

Ajánló könyvjegyzék dolgozó nőknek

Izléses kiadvánnyal lepte meg nőolvasóit a Megyei Könyvtár. A dolgozó nők hasznos olvasmányai címmel nagy gondval összeválogatott ajánló könyvjegyzéket adott ki kétféle példányban. Az utóbbi években megnőtt a nőolvasók száma, a könyvtár a most kiadott útmutatójával segítségnyújt a nőknek olvasmányaik kiválasztásához. A kis kalauz tizennégy téma köré csoportosítja a több mint százötven ajánlott könyvet. Mindenkit érdekel, A homály, a tévedés bódalma, Utazás a fehér asztal körül, Úgyes kezek, Ismerkedés a művészettel, Ut a szépség felé stb. cím alatt csoportosítja az ismeretterjesztő műveket. A pedagógiai, orvosi, mezőgazdasági könyvektől a kozmetikaiig minden olyan mű szerepel a jegyzékben, amely a női olvasók körében általános érdeklődésre tarthat számot. A szép kiadványt Martyn Ferenc festőművész rajzai illusztrálják.

sok jó tulajdonság mellől per sze nem hiányzik a faragókészség sem.

Milyen a tanmenet, mit tanul már az előkészítő munkáláshoz is jól felszerelt műhelyben a népi faragó inas, a sokat ígérő tanítvány?

Az a szólásmondás, hogy gyakorlat teszi a mestert, itt, ebben az utánpótlás-nevelésben válik csak igazán igazgá. Tanmenet szerint a gyakorlással együtt kell végbemennie az izlés megtisztításának. Erre az utóbbira Varga László szerint azért van szükség, mert a faragni kezdők gyakran lebecsülik a faragás valódi értékeit, a népi hagyományait, és képességüket giccsesekben kamatoztatják. Márpedig az ilyen fejlődésbeli elferdülés nagyon megnehezíti az utánpótlásról gondoskodni kívánók dolgát. Hát azért van szükség arra, hogy megtisztuljon az izlés, különbséget tudjon tenni a faragójelölt a népi és a stilizáltan népi között, hogy idővel a gyakorlatban szerzett szakmai tudás művészetté érlelődhesék.

December óta mennyit haladt a tanítvány?

A »tanulmányi« eredmények nemcsak Taranyi László elmélyülését dicsérik, hanem a mesterét is, aki nem kis büszkeséggel mondja el, hogy tanítványából hamarosan szövetkezeti tag lesz. Ezután következik az »érettségi« vizsga; három olyan munkadarabot kell bemutatnia Taranyi Lászlónak a Népi Iparművészeti Tanácsnál, amelynek révén a fiatal faragó méltóvá válik a népi faragóművész elnevezésre. Aki ezt a címet elnyeri, az havonta 150 forinttól 500 forintig terjedő alkotódíjat kap, melyért cserében bizonyos időnként új megoldásokat, formákat tartozik bemutatni.

Azután pedig a pályázatok, kiállítások teszik próbára a népi faragóművész tudását. Az e pályázatok adta lehetőségek az utóbbi években nagy verseny pályát teremtettek, hogy ugyancsak meg kell dolgozni az elsőségért, mert ehhez nem juthat hozzá akárki. Következésképpen Taranyi Laci nem bánta meg eddig, hogy inasnak állt olyan kiváló mester mellé, mint Varga László.

De nézzük csak: min dolgoznak e napokban így ketten, a mester és a tanítvány?

A bogyaizló Kiss Ernő faragóművész sakk-készletének figuráit faragják. Érdekes munka ez, mert nem a megszokott tömörségű, népi motívumokkal díszített figurákat csinálják. E változatban áttört némelyik figura, így rogyant térdű a király, a futók szintén. Mulatságos, kedves kis alakok. Nevetésre ingerelnek, akár csak a kövér királynő. Kiss Ernő sakk-készletének figurái amerikai megrendelésre készülnek. Augusztus közepéig csak a somogyiaknak 48 készletet kell kifaragniuk.

Milyen közelebből a már kész munka? Szinte fölösleges kérdés, hiszen nem akadna rájuk megrendelő, ha érdekessége, újszerűsége mellett nem volna szép is.

A kisded műhelyből — ahonnan tréfásan szólva két embernek kell kijönnie, hogy egy bemehessen —, rengeteg érték indul világszerte útra, külföldön hirdetni a népi faragás művészetét. Ezt szolgálni változatos alkotómunkával nagyon szép hivatás, és a mester alkotó szavai Taranyi Laciban éppen ennek a hivatásnak a tüzet élesztgetik. Majd elvállal, hogy milyen sikerrel!

László Ibolya